

UZASADNIENIE

P. M. został oskarżony o to, że w dniu 14 lipca 2016 r. w T., woj. (...), dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że z wykorzystaniem dorobionego uprzednio klucza do zamka drzwi wejściowych pomieszczenia warsztatu znajdującego się na terenie posesji dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia głowice do silnika motocykla B. (...) seria pierwsza, głowice do silnika motocykla B. (...), obudowy skrzyń biegów motoru B. (...), koło tylne B. (...), felgi kół pomalowanych, komplet zębatek do skrzyń biegów motoru B. (...), wałek dyferencjału B. (...), wiertarkę stołową, m. szlifierkę V., szlifierkę dremel prostą, spawarkę T. I., przednie zawieszenia motocykla B. (...) seria pierwsza, felgi koła B. (...), bębny kół (...), lampę przednią B. (...), półki przedniego zawieszenia, wahaczyki przodu B. (...), skrzynię biegów motocykla B. (...) i inne części od zabytkowych motocykli B., tj. mienie o łącznej wartości szacunkowej 32.340 złotych, czym działał na szkodę Z. C.,

t.j. o przestępstwo określone w art. 279 § 1

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim wyrokiem z dnia 11 maja 2017 roku w sprawie II K 741/16 uznał oskarżonego P. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 279 § 1 kk wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności;

- na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził solidarnie od oskarżonych P. M. i M. W. na rzecz pokrzywdzonego Z. C. kwotę 4.000 (cztery tysiące) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody;

- na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr księgi dowodów rzeczowych 37/2016 pozycja 1,2 - karta 7 akt sprawy, nakazując ich zniszczenie;

- na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu P. M. okres zatrzymania od dnia 01.08.2016r. godzina 12.00 do dnia 01.08.2016r. godzina 16.45;

- zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 390 (trzysta dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych.

Wyrok ten zaskarżył obrońca oskarżonego w części dotyczącej kary.

Apelacja - jak wynika z jej treści – wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 1 i 4 kpk i zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

- obrazę przepisów prawa materialnego - tj. art. 60 § 3 kk polegającą na niezastosowaniu wobec Oskarżonego P. M. instytucji obligatoryjnego nadzwyczajnego złagodzenia kary podczas, gdy z ustaleń faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia wynika, iż w toku postępowania przygotowawczego ujawnił on formacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu zarzucanego mu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia, co w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia wobec oskarżonego kary zbyt surowej;

na wypadek nie uwzględnienia przez Sąd powyższego zarzutu

- rażącą niewspółmierność wymierzonej kary 2 lat pozbawienia wolności, wynikłą z niesłusznego przypisania nadmiernej wagi okolicznościom obciążającym oskarżonego, przy jednoczesnym pominięciu znaczenia okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego zwłaszcza faktu, iż oskarżony ujawnił organowi prowadzącemu postępowanie przygotowawcze informacje dotyczące osób uczestniczących w popełnieniu zarzucanego mu przestępstwa oraz istotne okoliczności jego popełnienia, jak również powodów zachowania oskarżonego i okoliczności odzyskania przez pokrzywdzonego większości skradzionych rzeczy, które to okoliczności, biorąc pod uwagę sytuację życiową oskarżonego dawały Sądowi możliwość zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny na podstawie art. 60 § 6 kk.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja nie jest zasadna.

Nie sposób zgodzić się z zarzutem naruszenia prawa materialnego - art. 60 § 3 kk.

Konstrukcja nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 3 kk wymaga spełnienia warunku ujawnienia przez sprawcę organom ścigania informacji o osobach uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz okolicznościach jego popełnienia. Ujawnienie informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa, aby skutkowało nadzwyczajnym złagodzeniem kary, musi dotyczyć wszystkich osób współdziałających w tym procederze ze wskazaniem ich roli, aktywności, a także ewentualnej partycypacji w korzyściach odniesionych z przestępstwa. Przekazywane informacje dotyczące współdziałających w popełnieniu przestępstwa powinny być jak najpełniejsze i rzetelne.

Odnosząc powyższe uwagi do niniejszej sprawy podnieść należy, że jakkolwiek P. M. wskazał, iż na miejscu zdarzenia, będącego przedmiotem osądu w niniejszej sprawie, był M. W., niemniej jednak zadaniem jego było tylko stanie i obserwowanie czy nikt nie nadchodzi. Oskarżony nie wskazywał w swoich wyjaśnieniach, aby wymieniony miał wiedzę w jakim celu udał się z podsądnym do T. i dlaczego miał odgrywać rolę wartownika.

Sama obecność M. W. na miejscu inkryminowanego zdarzenia sprowadzająca się do jego obserwowania nie czyni z wymienionej osoby współdziałającej w popełnieniu przestępstwa w rozumieniu art. 60 § 3 kk.

W tych okolicznościach warunek ujawnienia wobec organów ścigania osób współdziałających w popełnieniu przestępstwa nie został spełniony przez oskarżonego P. M., wobec czego nie zachodzą podstawy do zastosowania dobrodziejstwa z art. 60 § 3 kk.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do złagodzenia wymierzonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności. Orzeczona kara 2 lat pozbawienia wolności jest adekwatną represją w stosunku do wagi popełnionego przez niego czynu. Zapewni ona realizację celów zapobiegawczych i wychowawczych kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak i generalnej.

Fakt, że oskarżony przyznał się do popełnienia przypisanego mu czynu i zwrócił pokrzywdzonemu większość skradzionych rzeczy nie zmienia oceny, że Sąd Rejonowy wydał prawidłowe orzeczenie tak co do winy jak i kary.

Z urzędu podnieść należy, iż błędne są wywody Sądu Rejonowego odnośnie karalności oskarżonego w dacie wyrokowania. Bieg terminu do zatarcia skazania rozpoczyna się z dniem uprawomocnienia się postanowienia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu – vide informacja o osobie z K. k. 71.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie kosztów sądowych stanowiły przepisy wskazane w części dyspozytywnej wyroku.